

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Csp/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124422701
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124422701.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

11 16Csp/17/2025

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Ing. Soňou Sura, PhD., v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D. D., o zaplatenie 469,27 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

11 16Csp/17/2025

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 377,32 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 377,32 Eur od 29. 10. 2024 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietla.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 60,80 %, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške trov konania žalobcu.

odôvodnenie:

8 16Csp/17/2025

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným konajúcemu súdu dňa 06. 11. 2024 voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 469,27 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 469,27 Eur od 29. 10. 2024 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa XX. XX. XXXX Zmluvu o účte č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet žalovaného č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. V zmysle príslušných ustanovení VOP je klient povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do prekročenia vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 28. 10. 2024 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX – táto transakcia má spravidla popis „Dlh ku dňu zrušenia účtu“ alebo „Prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky,

nie o úhradu zo strany žalovaného. Žalobca vyzval žalovaného, aby svoju pohľadávku voči nemu bezodkladne vyrovnal, to však žalovaný neurobil. Žalovaná suma 469,27 Eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. Žalobca v prílohe uvádza prehľad všetkých transakcií na účte žalovaného, od jeho otvorenia až po jeho zatvorenie. Žalobca si tak v konaní uplatňuje: (i) istinu 469,27 Eur, (ii) úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. z nezaplatennej istiny, pričom žalobca uvedený úrok z omeškania požaduje odo dňa nasledujúceho po zatvorení účtu, (iii) nahradiť trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku.

2. K vyjadreniu žalobca súdu predložil aj listinné dôkazy, a to: Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. XXXXXXXXXXXX, Sadzobníky poplatkov, Výveska úrokových sadzieb, VOP účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy o účte a ku dňu zatvorenia osobného účtu žalovaného, Prehľad obrátov na účte Výpisy z účtu č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Predžalobná výzva + doručienka.

3. Podľa ustanovenia § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“) súd po úkonoch podľa ust. § 116 ods. 2 doručoval žalovanému žalobu s prílohami, poučenie o procesných právach a povinnostiach a o možnostiach zastúpenia spotrebiteľa, uznesenie - výzvu na vyjadrenie k žalobe, ktoré boli žalovanému doručované spôsobom oznámenia na úradnej tabuli od 08. 07. 2025 do 23. 07. 2025.

4. Žalovaný sa v danej právnej veci nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel a ani nerozporoval obsah listín predložených žalobcom.

5. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť,

a) ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur.

6. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. V danom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 469,27 Eur s príslušenstvom. S poukazom na vyššie uvedené súd dňa 08. 08. 2025 v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 CSP vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania.

SKUTKOVÝ STAV:

8. Súd zisťoval skutkový stav oboznámením sa s obsahom žaloby spolu s prílohami žaloby a zistil tento skutkový stav:

9. Žalovaný a žalobca dňa uzavreli dňa 07. 07. 2021 Zmluvu o účte č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet žalovaného č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Obsahom uvedenej Zmluvy bola aj Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty, a to s výškou denného limitu 1.000,- Eur.

10. V zmysle 3.13 VOP: Prekročenie môže nastať najmä pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane a v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom. Prekročenie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje klientovi disponovať finančnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte klienta alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Ak prekročenie na bežnom účte nastane, musí majiteľ účtu záporný zostatok bežného účtu bez zbytočného odkladu vyrovnáť. Po dobu trvania prekročenia musí majiteľ účtu platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri prekročení zostatku účtu“ môže banka znížiť alebo zvýšiť.

11. Z Úrokových sadzieb produktov účinných od 24. 10. 2024 vyplýva, že povolené prečerpanie na účte je úročené úrokovou sadzbou 19,90 % p. a.

12. Z Výzvy na vysporiadanie prekročenia zostatku účtu zo dňa 23. 09. 2024, ktorá bola žalovanému doručená dňa 01. 10. 2024 vyplýva, že žalobca poslednýkrát vyzval žalovaného na splatenie prekročenia zostatku bežného účtu a požiadal ho o zaplatenie dlžnej sumy vo výške 441,27 Eur, najneskôr do 08. 10. 2024, ktorá dlžná suma mala pozostávať z istiny vo výške 411,27 Eur a poplatku za uvedenú výzvu vo výške 30,- Eur.

13. Z Výpisu z účtu žalovaného č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX za obdobie: 01. 10. 2024 – 28. 10. 2024 vyplýva, že ku dňu zrušenia účtu, t. j. ku dňu 28. 10. 2024 predstavoval dlh žalovaného na uvedenom účte sumu 469,27 Eur.

PRÁVNY STAV:

14. Podľa § 708 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len Obchodný zákonník) zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

15. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

16. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

17. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 23. 01. 2014 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

18. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb stranami na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

19. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti: a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w), b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, platného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto predpisom je v danom prípade nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

PRÁVNE POSÚDENIE:

25. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

26. Súd mal za preukázané, že žalovaný podpísal so žalobcom dňa 07. 07. 2021 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, obsahom ktorej bola aj Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty s výškou limitu 1.000,- Eur. pričom súd je toho názoru, že obsah tejto zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu. Je preto potrebné a nevyhnutné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich spotrebiteľské zmluvy, ktorého ustanovenia sa použijú vždy prednostne, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

27. Je nutné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Súd tiež poukazuje, že táto žiadosť je typicky formulárová.

28. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel (Rozsudok Súdného dvora EÚ C-243/08 z 04. 06. 2009, C- 397/11 z 30. 05. 2013).

29. Po vykonaní dokazovania a po posúdení skutkových tvrdení žalobcu, ktorý vo svojom žalobnom návrhu uviedol, že všetky relevantné tvrdenia a dôkazy obsahuje žaloba, súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti sumy 377,32 Eur, v ktorej žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že medzi stranami sporu bola platne uzavretá spotrebiteľská zmluva o bežnom účte, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol žalovanému osobný účet, na ktorom žalovaný nemal dostatok finančných prostriedkov, a preto sa dostal do debetu.

30. Žalovaný bol povinný mať na jeho bankovom účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke (bod 3.8 VOP). Keďže žalovaný uvedenú povinnosť porušil, dostal sa na účet do prekročenia vo výške žalovanej istiny, ktorá ku dňu 28. 10. 2024 zodpovedala sume 469,27 Eur.

31. V súvislosti so žalovanou istinou mal súd za preukázané z predložených výpisov z účtu žalovaného, že počas doby otvorenia účtu až do jeho uzavretia žalovaný vykonal debetné transakcie v celkovej výške 40.941,86 Eur a kreditné transakcie v celkovej výške 40.472,59 Eur, ktorých rozdiel tak zodpovedá žalovanej sume.

32. Na druhej strane, ako to bude aj nižšie uvedené, medzi stranami sporu nebola platne uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní, resp. žalobca žiadnu zmluvu o povolenom prečerpaní uzavretú so žalovaným nepredložil.

33. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť tým, že sa dostal do nepovoleného prečerpania pričom poukazoval na bod 3.8 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Zároveň uviedol, že v zmysle bodu 3.13 Všeobecných obchodných podmienok ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnáť. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“.

34. Súd mal zo žalobcom predložených výpisov z účtu preukázané, že žalovaná pohľadávka pozostávala jednak zo žalovaným prečerpaných peňažných prostriedkov, ktoré vznikli tak, že žalovaný reálne čerpal peňažné prostriedky prostredníctvom výberov hotovosti z bankomatov, platil kartou a robil prevody vo vyššej sume, ako na účet v jednotlivých mesiacoch reálne posielal. Pohľadávka zároveň zahŕňala aj žalovanému účtované úroky (vo výške 31,95 Eur) a rôzne poplatky a zmluvné pokuty. Vzhľadom na takto koncipované výpisy z účtu predložené žalobcom a jeho tvrdenie o nepovolenom prečerpaní a taktiež vzhľadom na uplatnený nárok žalobcu na úroky, zmluvné pokuty a poplatky súd skúmal, či boli splnené zákonné podmienky pre povolené prečerpanie, a to predovšetkým, či v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní (§ 2 písm. e), § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.). Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že povolené prečerpanie musí byť výsledkom dohody zmluvných strán a toto nemožno nanútiť jednostranne spotrebiteľovi- žalovanému. Navyše takáto dohoda musí byť uzavretá písomne (§ 1 ods. 4 v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.) a žalobca uzavretie písomnej zmluvy o povolenom prečerpaní vôbec nepreukázal. Vychádzajúc zo skutočnosti, že zmluva nebola uzavretá v písomnej forme, nemala ani náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto žalobcovi nevznikol nárok ani na poplatky a úroky zo zmluvy.

35. Na druhej strane žalobca vyvodzuje svoje nároky z nepovoleného prečerpania, avšak predložil výpisy, v ktorých je prečerpanie do určitej výšky povolené, ale nepreukázal dojednanie povoleného prečerpania (o rovnakom nároku už rozhodol aj Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 17Co/115/2017 a obdobne aj Krajský súd Žilina v rozsudku sp. zn. 10Co/109/2017 zo dňa 26. 10. 2017).

36. Ako už bolo vyššie uvedené úver nie je len bezúročný ale aj bezpoplatkový, to znamená, že žalobca nemá nárok ani na poplatky uvedené vo výpisoch z účtu (okrem poplatku za vedenie účtu). Tieto poplatky žalobca nijako neodôvodnil ani nepreukázal a súd má za to, že v časti týchto poplatkov žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Žalobca síce predložil Sadzobník poplatkov, pričom však súd v tomto prípade poukazuje aj na ustanovenie § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého opísanie

rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, a nie je ani úlohou skúmať a vyhladávať v predložených listinných dôkazoch preukázanie žalovaného nároku a jeho dôvodnosti.

37. Pozornosti súdu neuniklo, že pri výpočte žalovanej sumy ako rozdielu kreditných a debetných transakcií, samotné debetné transakcie pozostávajú aj zo zmluvnej pokuty vo výške 30,- Eur a poplatku za výzvu – debet vo výške 30,- Eur, ako aj z položky úrok vo výške 31,95 Eur.

38. K poplatkom za výzvu vo výške 30,- Eur súd dáva do pozornosti, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/90/2015 zo dňa 14. 09. 2015 bola zmluvná podmienka uvedená na str. 3 v bode 4. Depozitné produkty - Ostatné poplatky a označená ako Upomienka pri nepovolenom prečerpaní účtu - 5,00 Eur, Výzva pri nepovolenom prečerpaní účtu -15,00 Eur ako aj zmluvná podmienka uvedená v Sadzobníku poplatkov - Prima banka Slovensko, a.s., na str. 4 v bode 4. Depozitné produkty - Ostatné poplatky a označená ako Upomienka pri nepovolenom prečerpaní účtu - 15,00 Eur, Výzva pri nepovolenom prečerpaní účtu - 30,00 Eur vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Žalobca je preto povinný zdržať sa používania tejto podmienky (§53a ods. 1 Občianskeho zákonníka) a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky súdom, by bolo v priamom rozpore so zákonom. K tomu je potrebné pozrieť aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/350/2012 zo dňa 22. 05. 2014, na ktorý poukázal aj Krajský súd Prešov v rozsudkoch sp. zn. 17Co/115/2017 a sp. zn. 1Co/64/2018. Poplatok za upomienku a výzvu nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mal povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné a netransparentné. V súvislosti s nárokom žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty súd preto poukazuje na ustanovenie 3.13 VOP, z ktorého vyplýva, že v prípade, že ak je účet klienta v prekročení aj po upozornení banky, čo v prípade žalovaného v tomto konaní sporné nie je, toto prekročenie sa považuje za ďalšie porušenie zmluvných povinností klienta, s ktorým je spojená povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške uvedenej v Sadzobníku, a to nasledovne – zmluvná pokuta pri prekročení zostatku účtu 15,- Eur, zmluvná pokuta pri prekročení zostatku účtu po upozornení 15,- Eur. Zo Sadzobníka taktiež vyplýva, že Výzva na splatenie prekročenia zostatku účtu je spoplatnená sadzbou 30,- Eur. V konaní mal súd za náležité preukázané, že žalovaný bol sankcionovaný zo strany žalobcu zmluvnou pokutou dňa 29. 07. 2024, a to za prekročenie zostatku účtu po upozornení a opakovanou zmluvnou pokutou dňa 27. 08. 2024 za prekročenie zostatku účtu po upozornení. Žalobca však okrem písomnej Výzvy zo dňa 23. 09. 2024, ktorá bola žalovanému doručená dňa 01. 10. 2024, súdu žiadne iné výzvy ani opätovné výzvy doručované žalovanému do súdneho spisu ako listinný dôkaz nepredložil, a preto podľa názoru súdu ani neunesol dôkazné bremeno v časti uplatneného nároku na dvakrát účtovanú zmluvnú pokutu t. j. 2x po 15,- Eur, ktorá je v zmysle vyššie uvedeného podmienená tým, že účet klienta musí byť v prekročení aj po upozornení banky. Nepreukázaním uvedených upozornení spadajúcich do rámca uplatnenia zmluvnej pokuty zo dňa 29. 07. 2024 a dňa 27. 08. 2024 tak súd dospel k záveru, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške spolu 30,- Eur je nedôvodný a žalobu preto súd v tejto časti zamietol. Rovnako tak súd poukazuje na skutočnosť, že dojednanie o výške zmluvnej pokuty 30,- Eur, bez ohľadu resp. reflexie na samotnú výšku prekročenia zostatku na účte nemožno považovať za prijateľnú zmluvnú podmienku. Súd taktiež ako nedôvodnú považoval sumu vo výške 30,- Eur, ktorú si žalobca uplatňuje ako poplatok za Výzvu na splatenie prekročenia zostatku účtu, keď uvedený poplatok za upomienku a výzvu súd považoval za taký, ktorý má sankčný charakter, a teda aj má povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné a netransparentné, preto súd ani v tejto časti o zaplatenie sumy 30,- Eur nepovažoval žalobu za dôvodnú.

39. Taktiež za nepreukázaný súd považoval nárok žalobcu na zaplatenie sumy 31,95 Eur, ktorá má predstavovať úrok, avšak bez náležitého žalobcom zdôvodnenia jeho výšky a samotnej dohody medzi zmluvnými stranami o výške takéhoto úroku, ktorým vlastne má byť takáto suma prekročenia zostatku bežného účtu úročená. Žalobca totiž nepreukázal platné uzavretie dohody so žalovaným o výške úrokovej sadzby, tak ako to upravuje aj § 502 Obchodného zákonníka, podľa ktorého od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Žalovaný bol oboznámený s výškou úrokov jednostranne prostredníctvom vývesky u žalobcu, čo v žiadnom prípade nenahrádza dohodu o úrokoch, ktorá podľa názoru súdu musí byť náležitou súčasťou spotrebiteľskej zmluvy tak, ako to vyjadril aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. II ÚS 329/13, cit.„, nielenže suma úroku za úver nebola transparentne uvedená v úverovej zmluve, ale ani v Obchodných podmienkach k tejto zmluve, pričom na tomto mieste ústavný súd prisvedča tvrdeniu krajského súdu, že splnenie tejto obligatórnej náležitosti úverovej zmluvy nemožno nahradiť oznámením o úrokovej miere v obchodných priestoroch sťažovateľky “. Navyše

rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/90/2015 zo dňa 14. 09. 2015, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/113/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 21Co/10/2016 bola zmluvná podmienka v bode 3.12 (teraz 3.13) Všeobecných obchodných podmienok žalobcu týkajúca sa úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Žalobca je preto povinný zdržať sa používania tejto podmienky (§53a ods. 1 Občianskeho zákonníka) a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky súdom, by bolo v priamom rozpore so zákonom. Vo vzťahu k neprijateľnosti a k neexistencii žalobcom požadovaného nároku na úrok pri rovnakých skutkových okolnostiach súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/83/20147, sp. zn. 17Co/115/2017.

40. K ostatným poplatkom (t. j. poplatok za transakcie, za balík služieb, za zrušenie trvalého príkazu, mesačný poplatok Master Card zlatá, za lotériu, hazard) súd uvádza, že tieto nesúviseli s prečerpaním úveru, ale týkali sa vedenia účtu, a preto tieto súd za dôvodné považoval, keď žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o zriadení osobného účtu, a preto si musel byť vedomý úhrady mesačných poplatkov spojených s vedením tohto účtu.

41. Poukazom na uvedené, súd žalobný návrh v časti domáhania sa istiny vo výške 377,32 Eur považoval za dôvodný a preukázaný. Súd preto žalobcovi v I. výrokovej vete priznal uplatnený nárok na zaplatenie istiny vo výške 377,32 Eur spolu s príslušenstvom a v II. výrokovej vete žalobu vo zvyšnej časti (t. j. 2x 15,- Eur zmluvná pokuta, 30,- Eur poplatok za Výzvu a 31,95 Eur úrok) zamietol.

42. V konaní však súd nepovažoval taktiež za sporné, že žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku vo výške 377,32 Eur dostal do omeškania, a pretože si žalobca podanou žalobou uplatnil aj úrok z omeškania, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 377,32 Eur vo výške 5 % ročne od 29. 10. 2024 (t. j. nasledujúci deň po 28. 10. 2024, kedy došlo k uzavretiu účtu žalovaného žalobcom) do zaplatenia a zvyšnú žalobou uplatnenú časť úrokov z omeškania súd zamietol v II. výrokovej vete.

TROVY KONANIA:

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa druhého odseku tohto ustanovenia, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 469,27 Eur s príslušenstvom. Súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie 377,32 Eur. Žalobca je tak v konaní úspešný v rozsahu 80,40 % a žalovaný v rozsahu 19,60 %, preto súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania v rozsahu 60,80 % ako výsledok pomeru úspechu v prospech žalobcu.

46. Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23. 03. 2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30. 05. 2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22. 06. 2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04. 04. 2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.